

6 Timer, end jeg formaaer at give, haaber jeg, at han vil give den.

Seg kommer nu til den Række af Hovedforslag, hvorefter Lovens Charakter væsentlig vilde forandres, de Forslag nemlig, hvorefter man ikke skulde benytte de autoriserede Ræger til Foretagelse af Rigshyn indenfor de Grændser, som ere opstillede i § 2, og hvad dermed staaer i Forbindelse. Seg skal lade være usagt, om der blandt de autoriserede Ræger kan være lidt Misforholdelse med den Maade, hvorpaa Lovforslaget ordner dette Forhold; det er min Overbeviisning, at hvis der er saadan Misforholdelse, er den ugrundet, og det er fremdeles min Overbeviisning, at vil man kun give saadanne Love, med hvilke der ikke hos Enkelte kan opstaae Misforholdelse, vil neppe nogensomhelst Lov blive vedtagen. Dette kan altsaa ikke betragtes som noget Afgjørende, men dertil kommer, at paa dette Punkt er Lovforslaget ikke et selvstændigt Forslag, der er fremkommet fra Regjeringen. Seg maa her bede særlig erindret hele Sagens Gang. Den Bestemmelse, som her er fastholdt af Regjeringen, er fastholdt i Overensstemmelse med den Beslutning, som Thinget tog, dengang Sagen først ved privat Initiativ blev bragt frem; det er ganske rigtigt, at i sidste Rigsdag fandt en Afstemning Sted i modsat Retning, men jeg tillod mig, da jeg forelagde denne Sag, at gjøre den Bemærkning, at jeg troede, at dette ikke var urigtigt, naar jeg var i Tvivl om, at denne Beslutning maatte betragtes som Thingets endelige Mening med Hensyn til dette Punkt. Seg troede, at efter hele den Stilling, som Sagen havde, dengang der blev stemt, maatte den Afstemning, der dengang fandt Sted, nærmest betragtes som en Afgjørelse af det Spørgsmaal, om man vilde vedtage Lovforslaget uforandret, som det dengang forelaa, men ikke som en Tilkjendegivelse fra Thingets Side af, at det overhovedet ikke vilde fastholde den Beslutning, det engang havde taget. Seg skal ikke — dertil er Sagen ikke stor nok — fremhæve, hvad der under andre Omstændigheder kunde være Grund til, den vanskelige Stilling, hvori man bringer Regjeringen ligeoverfor Lovforslag, der fremkomme ved privat Initiativ, med Hensyn til deres videre Fremme, dersom man

ikke kan være sikker paa og gaae ud fra, at hvad der er Hovedpunkterne af det engang Vedtagne, stemmer med Thingets Instkuelse; men jeg tør sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem (Schjørring) i, dersom det skulde vise sig, at man ikke vilde fastholde det endelige Hovedpunkt i denne Lov, da at bede Dem forfaste hele Lovforslaget. Seg kan, som sagt, paa ingen Maade erkjende, at man her stiller nogen ubillig Fordring til Rægerne. — Seg maa meget tilraade, at man ikke afsnapper Betalingen. Der er et vist Sammenhæng mellem det Forslag, der er stillet med Hensyn til Betalingen for Ræger og Rigshynsmænd, og den Maade, hvorpaa man her overhovedet ønsker at benytte Rægerne. Seg troer, at det er naturligt, at Rægerne benyttes paa den Maade, som her i Lovforslaget er bestemt, og det er min Overbeviisning, at der med Hensyn til Undersøgelsen af Sygdoms- og Sundhedsforhold i Landet kan opnaaes ikke uvæsentlige Resultater ved at gaae den Vej, Lovforslaget her foreslaaer. Vil man derimod ikke bemyndige til at benytte de Midler, der for Tiden kunne have, til at skaffe sig paalidelige Kundskaber, opnaaes der sandelig ikke Noget ved det hele Lovforslag. I nogen Forbindelse hermed, skjøndt ikke i en uadskillig, staaer Spørgsmaalet om, hvorvidt Noget imod sin Villie skal kunne tvinges til at være Rigshynsmænd. Med Hensyn til dette Punkt maa jeg naturligvis sige, at hvis Rigsdagen virkelig anseer det for rigtigt at gjøre en saadan Forretning som denne til et borgerligt Dumbud, troer jeg ikke, at det vilde være passende, om Ministeren nægtede at indstille Sagen til Kongens Stadsfæstelse, men jeg vilde ansee det for meget uheldigt, om Rigsdagen paa dette Punkt vilde udvide Forpligt-

Rettelser.

- Sp. 756, Lin. 27 f. o.: „ikke“, læs: „neppe“.
 — 756, Lin. 29 f. o.: „nogle og tredive Lønder Hartorn“, læs: „Sundrede og nogle og tredive Lønder Hartorn“.
 — 842, Lin. 6 f. o.: „Misforhold“, læs: „Mis-tillidsforhold“.
 — 843, Lin. 3 f. n.: „paa det ærede Medlem og dem“, læs: „paa de ærede Medlemmer“.